

NEL VOND HAAR PASSIE MET EEN INLOOPHUIS VOOR EENZAME OUDEREN

'Mensen bloeien hier op'

Sinds twee jaar runt Nel Galjé (63) het Inloophuis '1-is-Samen' voor eenzame alleenstaande ouderen. Inmiddels weten veel buurtbewoners de gezellige huiskamer in de Zaanse wijk Poelenburg te vinden.

Ik ga eens buiten kijken of ik nog een mooie man zie! Eén van veertig jaar die de tuin komt doen. Verder hoeft ik niks", roept Yvonne (68). Baldadig lachend staat ze vervolgens buiten op de stoep, haar vrolijke gezicht omlijst door een capuchon. Als ze haar sigaretje opgerookt heeft, stapt ze weer binnen bij Inloophuis 1-is-Samen. Wie had gedacht dat ze ooit weer zo veel lol zou hebben met anderen?

'Een warm bad'

Yvonne heeft wat ziektes achter de rug en is daardoor niet meer zo mobiel. "Ik zat maar thuis. Totdat ik dit inloophuis ontdekte. Ik ontmoet hier leuke mensen. Het is zo gezellig: lachen, gieren, brullen. Als ik een paar dagen niet ben geweest, krijg ik afkickverschijnselen. Mijn kinderen zijn ook blij voor me. Zij kunnen me niet altijd bezoeken, want ze zijn druk met hun werk en gezin. Ik zou trouwens helemaal niet willen dat ze elke dag kwamen." Heel zenuwachtig was Yvonne toen ze voor het eerst naar het inloophuis ging. "Wat voor mensen zullen het zijn, vroeg ik me af. Maar eenmaal binnen was het over en stapte ik in een warm bad."

'Mijn droom kwam uit'

Inloophuis 1-is-Samen is een idee van Nel Galjé, die eerder werkte voor het Leger des Heils en Slachtofferhulp. Mensen helpen is haar tweede natuur, al zal ze zich daar zelf nooit op laten voorstaan. In stilte reed ze heel Zaandam door om eenzame mensen te bezoeken. Hoe graag ze dat

ook deed, ze vroeg zich soms af of het niet handiger zou zijn die mensen op één plek samen te brengen. "Ik droomde ervan een inloophuis op te richten. Woningbouwvereniging Parteon kon me helpen en stelde dit leegstaande pand beschikbaar. Daar ben ik ze heel dankbaar voor." Nel runt het inloophuis samen met vrijwilligers Herbert de Visser (57), Jan Windhout (56) en Jaap Krijt (64). Iedereen kan binnenlopen voor een kop thee of koffie, een leuk gesprek, een spelletje of een creatieve bezigheid. "Eens in de twee weken eten we samen. En we organiseren ook uitjes, bijvoorbeeld naar Artis of een theater", vertelt Herbert.

Nel: 'Iedereen kan binnenlopen voor een kop thee of koffie, een leuk gesprek, een spelletje of een creatieve bezigheid'

Bezoekjes brengen afleiding

Titus (60), met markante witte baard, bladert door zijn map met zelfgemaakte computeranimaties.

Hij is schizofreen en autistisch, en lijdt bovendien aan een ongeneeslijke ziekte. De bezoekjes aan het inloophuis bieden hem wat afleiding. "Hier kan ik mijn contactverslaving botvieren", grinnikt hij en trekt ironisch een wenkbrauw op. "In spelletjes ben ik niet geïnteresseerd, in slap ouwehoeren wel." Jaap (64), die naast hem zit, voelde zich na zijn pensioen vaak eenzaam. "Ik had wel hobby's zoals puzzelen en *diamond painting* (borduren met steentjes, red.), maar op een gegeven moment was ik daar wel klaar mee. Ik wilde mensen om me heen hebben. Op maandag kom ik hier om 3D-kaarten te maken." Yvonne: "Als enige man! Hij is net een meissie, zo goed kan hij het!"

Gangmaker Fred

Dan zwaait de deur open en komt een nieuwe bezoeker binnen. "Dat is Fred, de gangmaker", zegt Nel opgetogen. "Hij heeft van die dubbele humor en neemt iedereen in de maling met zijn pokerface", legt Yvonne uit. Fred, stoere kop, hoort het stoïcijns aan en zoekt een plek tussen de rest. "Eenzaam ben ik niet, want ik heb een huisgenoot. Maar ik vind het gezellig hier", verklaart hij ernstig. Een diepe stilte valt. "Nou, nou. En normaal heeft-ie zo veel praatjes!", lacht Yvonne spottend. Fred schraapt zijn keel: "En ik ga een nieuwe cursus geven." Verwachtingsvol kijken de anderen hem aan. "Een cursus om te leren zwijgen", meldt hij met uitgestreken gezicht. Herbert slaat op tafel van het lachen: "Zie je, hij kan niet serieus zijn. Hij houdt het één minuut vol en dan komt er weer een grap!"

Ervaringen uitwisselen

Zelf zou Herbert zich ook niet direct eenzaam noemen. Wel vindt hij het na het overlijden van zijn vrouw fijn om onder de mensen te zijn en iets voor een ander te betekenen. "Laatst kwam ik hier in contact met een man die ook zijn vrouw verloren

had. Hij vroeg mij hoe ik daarmee was omgegaan. We wisselden ervaringen uit en hadden steun aan elkaar. Want we maken niet alleen lol, we gaan ook serieuze dingen niet uit de weg." Nel beaamt dat. Ze heeft het gauw in de gaten als iemand niet goed in zijn vel zit. "Dan gaan we samen buiten wandelen. Zo sprak ik een man die binnenkort jarig was en het zo erg vond dat zijn kinderen niet kwamen. Hij was heel verdrietig. Ik stelde voor dat hij het ze eerst zelf zou vragen en als dat niet lukte, zou ik bemiddelen. Hij volgde mijn raad op en vertelde later dat hij ze gebeld had: ze kwamen! Dat maakte me zó gelukkig."

Nog mooie dingen meemaken

Regelmatig ziet Nel mensen als een zielig hoopje binnenkomen en vervolgens helemaal opleven. Zoals de 84-jarige man die ze wist over te halen om naar het inloophuis te gaan. "Hij vond het geweldig en was overal bij betrokken. Helaas is hij dit jaar overleden. Hier om de hoek klapte zijn brommobiel om en dat werd hem fataal. Heel triest. Enige lichtpunt was dat het vlakbij zijn geliefde plek gebeurde. Hij heeft bij ons voor zijn dood nog veel mooie dingen kunnen meemaken." ■